ΜΕΘΟΔΕΥΟΥΝ ΤΟ «ΒΕΛΟΥΔΙΝΟΝ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ» ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῶν ἁρμοδίων εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι συνεκροτήθησαν τὸν Ἰανουάριον καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ καταλήξουν εἰς προτάσεις διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπέλθη τὸ «Βελούδινον Διαζύγιον» μεταξὺ Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας. Αἱ ἐπιτροπαὶ συνῆλθον εἰς σύσκεψιν εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον κατὰ τὴν 21ην Φεβρουαρίου. Τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὸν συντονισμὸν τῶν Ἐργασιῶν τῶν Προπαρασκευαστικῶν Ἐπιτροπῶν διαλόγου μετὰ τῆς Πολιτείας ἔδωσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, ὁ ὁποῖος συνεκρότησε τὰς Ἐπιτροπὰς μετὰ ἀπὸ συμφωνίαν μὲ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Γ. Παπανδρέου εἰς τὸ Μέγαρον Μαξίμου. Ὑπενθυμίζεται ὅτι αἱ Ἐπιτροπαὶ εἶναι πέντε. Συμφώνως μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ρεπορτὰζ εἶναι αἱ ἑξῆς:

«Ἐπιτροπὴ Ὁριοθέτησης Σχέσεων Ἐκκλησίας – Πολιτείας μὲ μέλη τοὺς Μητροπολίτες Φιλίππων κ. Προκόπιο, Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο, Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος κ. Δαμασκηνό, Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεο καὶ τοὺς πανεπιστημιακοὺς καθηγητὲς Βλάσιο Φειδά, Σπυρίδωνα Φλογαΐτη, Χαράλαμπο Παπαστάθη καὶ τὸ Νομικὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεόδωρο Παπαγεωργίου. Γραμματέας τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίσθηκε ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερώνυμος Νικολόπουλος.

Ἐπιτροπὴ γιὰ τὸ Κοινωνικὸ Ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μὲ μέλη τοὺς Μητροπολίτες Σπάρτης κ. Εὐστάθιο, Ἠλείας κ. Γερμανό, Νικαίας κ. Ἀλέξιο καὶ Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιο, τὸν πρωτοπρεσβύτερο Ματθαῖο Χάλαρη, τὸν κ. Ἀντώνιο Παπαντωνίου καὶ γραμματέα τὸν Ἀρχιμανδρίτη Τιμόθεο Ἄνθη.

Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Παιδεία καὶ τὴν Νεότητα μὲ μέλη τοὺς Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλο καὶ Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο καὶ τούς κ.κ. Παναγιώτη Νικολόπουλο, Ἠλία Λιαμὴ καὶ Ἀθανάσιο Παπαθανασίου. Γραμματεῖς τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίσθηκαν ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Πολύκαρπος Μπόγρης καὶ ὁ πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἀντώνιος Καλλιγέρης.

Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσία μὲ μέλη τοὺς Μητροπολίτες Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητο, Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειο, Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο καὶ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα, τὸ διευθυντὴ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Συνόδου Ἀντώνη Ζαμπέλη, τὸν Γεώργιο Κρίππα καὶ Θεόδωρο Παπαγεωργίου. Γραμματέας τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίσθηκε ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος Ἀβραμιώτης.

Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση καὶ τὸν Κλῆρο μὲ μέλη τοὺς Μητροπολίτες Περιστερίου κ. Χρυσόστομο, Φθιώτιδος κ. Νικόλαο, Καισαριανῆς κ. Δανιήλ, Ὕδρας, Σπετσῶν κ. Ἐφραίμ, Σύρου, κ. Δωρόθεο, καὶ Κορίνθου κ. Διονύσιο. Τὸν πρωτοπρεσβύτερο κ. Γεώργιο Φραγκιαδάκη, καὶ τοὺς καθηγητὲς Σπυρίδωνα Κοντογιάννη καὶ Νικόλαο Ὀλυμπίου καὶ γραμματέα τόν Ἀρχιμανδρίτη κ. Βαρνάβα Θεοχάρη.

Τέλος, ἡ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὸν Πολιτισμὸ καὶ τὶς Νέες Τεχνολογίες μὲ μέλη τοὺς Μητροπολίτες Ζακύνθου κ. Χρυσόστομο, Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιο, Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονα, Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο, τὸ διάκονο κ. Χριστόδουλο Παπακώστα, τὸ μοναχὸ κ. Γεράσιμο Μπεκέ, τὸν κ. Νικόλαο Ζία καὶ τὸν Ἀλέξανδρο Κατσιάρα, μὲ γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Γεώργιο Ρέμπελο».

Βιογραφικὸν σημείωμα τοῦ Δ. Κωνσταντίου

Ὁ Δημήτριος Κωνστάντιος σπούδασε Κλασικὴ Φιλολογία στὸ Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων καὶ Ἀρχαιολογία στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ἐνῶ ἔλαβε τὸν τίτλο τοῦ διδάκτορα ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων. Ὑπηρέτησε στὴν 8η Ἐφορεία Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων, ὡς ἐπιμελητὴς κι ἀργότερα ὡς προϊστάμενος, στὸ Τμῆμα Βυζαντινῶν Μουσείων τῆς Διεύθυνσης Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μνημείων καὶ ἀπὸ τὸ 1990 ἕως σήμερα ὑπῆρξε Διευθυντὴς τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ Χριστιανικοῦ Μουσείου.

Ἀπὸ τὸ 2003 ἕως καὶ σήμερα δίδαξε ὡς καθηγητὴς σὲ Πανεπιστήμια (τῶν Πατρῶν ἀρχικὰ καὶ τοῦ Αἰγαίου στὴ συνέχεια) μὲ ἀντικείμενο τὴ μελέτη καὶ διαχείριση πολιτιστικῶν πόρων, ἕνα θέμα τὸ ὁποῖο κατεῖχε σὲ βάθος καὶ γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὁ ἴδιος ἐπιμορφωνόταν ἀδιάκοπα ὄχι μόνο μὲ μελέτη, ἀλλὰ καὶ μὲ σεμινάρια, ἐπαφὲς καὶ συνεργασίες μὲ ὁμολόγους του σὲ πολιτιστικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ Ἱδρύματα δημόσια καὶ μὴ σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Ταυτόχρονα συμμετεῖχε ὡς ἐκπαιδευτὴς σὲ σεμινάρια, ποὺ εἶχαν ὡς θέμα τους τὴ διαχείριση τοῦ παρελθόντος (τῶν μνημείων, τῶν πολιτιστικῶν ἀγαθῶν ἐν γένει) καὶ τὴν ἔνταξή του στὴ σύγχρονη ζωή.

Ὡς ἐπιμελητὴς καὶ ἔφορος Ἀρχαιοτήτων ὁ Δημήτρης Κωνστάντιος ἀνέπτυξε σημαντικὴ ἀνασκαφικὴ δραστηριότητα (ἀνασκαφὴ Ἴτς Καλὲ τοῦ κάστρου Ἰωαννίνων, παλαιοχριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων στὴν περιοχὴ Δωδώνης, βυζαντινοῦ Ἱ. Ναοῦ στὸ Ματσούκι Αἰτωλοακαρνανίας, παλαιοχριστιανικοῦ νεκροταφείου στὴ Ναύπακτο κ.ο.κ.). Ὡς ἐργαζόμενος καὶ ἀργότερα προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Βυζαντινῶν Μουσείων τῆς Διεύθυνσης Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μνημείων (1990–1998) ὑπῆρξε ὑπεύθυνος, γιὰ ὅλα τὰ μεγάλα ἔργα ἁρμοδιότητας τῆς Διεύθυνσης στὸν ἑλληνικὸ χῶρο (ἀναστηλωτικὰ ἔργα Κέρκυρας ἐνόψει Προεδρίας 1994, Ἀχελῷος, Ἀρκάδι, κατακόμβες Μήλου, Μετρὸ κ.α.) ἀλλὰ καὶ ὑπεύθυνος, γιὰ τὴν ἐποπτεία τοῦ συνόλου τῶν ἀνασκαφικῶν καὶ ἀναστηλωτικῶν ἐργασιῶν, ποὺ ἔγιναν στὸ πλαίσιο τῶν προγραμματικῶν συμβάσεων, ἐνῶ ἀπὸ 1990 ἕως σήμερα ὑπῆρξε μέλος τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, γιὰ ὅλα τά ἔργα (ἀναστηλωτικά, ἀνασκαφικά, διαμορφώσεων) στὴν παλαιὰ Πόλη τῆς Ρόδου.

Ὡς διευθυντὴς στὸ Βυζαντινὸ καὶ Χριστιανικὸ Μουσεῖο ὁ Δ. Κωνστάντιος, μὲ σεβασμὸ πρὸς τοὺς προκατόχους του καὶ τὸ παρελθὸν τοῦ ἱδρύματος, προχώρησε σὲ μεγάλες ἀλλαγές. Κατέστησε τὸ Μουσεῖο, ποὺ ἦταν ἕνας μᾶλλον κλειστὸς ἐπιστημονικὸς χῶρος, σὲ πολιτιστικὸ ἐπιστημονικὸ Ἵδρυμα ἀνοιχτὸ στὸ εὐρὺ κοινό, προσανατολισμένο πρὸς τὸ εὐρὺ κοινό. Ὁλοκλήρωσε τὴν ἐπισκευὴ καὶ ἐπέκταση τῶν κτηρίων, τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῶν ὑποδομῶν (ἀρχαιολογικὲς ἀποθῆκες, κτήρια διοίκησης, περιβάλλον χῶρος), τὴν ἐπανέκθεση τῶν Συλλογῶν Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν. Παράλληλα, ἐπέκτεινε τὴ δραστηριότητα τοῦ Μουσειακοῦ ὀργανισμοῦ δημιουργώντας Γραφεῖα Τύπου καὶ Ἐπικοινωνίας, Ἐκπαιδευτικῶν Προγραμμάτων, Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων, Τεκμηρίωσης καὶ Ἐκδόσεων, τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν μὲ ἐντυπωσιακὰ ὡς πρὸς τὴν παραγωγικότητα καὶ τὴν ποιότητά τους ἀποτελέσματα.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του διοργανώθηκαν στὸ Μουσεῖο, ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτό, στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ δεκάδες περιοδικὲς ἐκθέσεις, ἐπιστημονικὰ συνέδρια, ἡμερίδες, στρογγυλὲς τράπεζες ἐνῶ δημιουργήθηκαν οἱ κατάλληλες προϋποθέσεις γιὰ διεθνεῖς διεπιστημονικὲς συνεργασίες σχετικὲς μὲ ἀρχαιολογικὰ καὶ μουσειολογικὰ ζητήματα. Σὲ αὐτὸ τὸ πλαίσιο τὸ Μουσεῖο, συμμετεῖχε στὰ Εὐρωπαϊκὰ προγράμματα: TOURBOT γιὰ τὸ πρῶτο ρομπὸτ ξενάγησης σὲ Μουσεῖο, diARTgnosis, LASTOR γιὰ τὴ χρήση λέιζερ στὴ συντήρηση γλυπτῶν καὶ ζωγραφικῶν ἔργων, ACCU - Access to Cultural Heritage: Policies of Presentation and Use (2004-2007) κ.α. Ἐπιστημονικὸς ὑπεύθυνος καὶ γενικὸς συντονιστὴς ὁ Κωνστάντιος ὁρίστηκε ἀκόμα γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ Πατριαρχικοῦ Μουσείου Ἀλεξανδρείας στὴν Αἴγυπτο.

Ὁ Δημήτρης Κωνστάντιος ἔχει ἀκόμα στὸ ἐνεργητικό του πάμπολλες συμμετοχὲς σὲ ἐπιστημονικὰ συμπόσια (ὡς ὁμιλητὴς) καὶ πολυάριθμες ἐπιστημονικὲς δημοσιεύσεις (μονογραφίες, ἄρθρα, συμμετοχὲς σὲ συλλογικοὺς τόμους, λήμματα κ.λπ.). Παράλληλα ἐπὶ χρόνια καθοδηγεῖ ὡς γενικὸς συντονιστὴς καὶ συχνὰ καὶ ἐπιστημονικὸς ὑπεύθυνος τὸ Γραφεῖο Ἐκδόσεων τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου, ἀπὸ τὸ ὁποῖο κυκλοφοροῦν σειρὲς ἐπιστημονικῶν ἔργων, καταλόγων, πρακτικῶν συμποσίων, ἀλλὰ καὶ τὸ Μουσειολογικὸ περιοδικὸ ILISSIA, ποὺ ἀριθμεῖ ἤδη τέσσερα τεύχη.

Ὁ Δημήτριος Κωνστάντιος ἔχει ὑπάρξει ἐπίσης συνεργάτης–καθηγητὴς στὸ Διαπανεπιστημιακὸ Πρόγραμμα Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν «Μουσειολογία» καὶ στὸν διατμηματικὸ μεταπτυχιακὸ κύκλο σπουδῶν τοῦ ΕΜΠ, ἐκπαιδευτὴς–καθηγητὴς σὲ πολλὰ σεμινάρια τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης τοῦ ΕΟΤ, τοῦ ΤΕΕ, τοῦ ΕΜΠ, ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος τοῦ ICOMOS μέχρι τὸ 2002, Γενικὸς Γραμματέας τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, μέλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ συλλόγου φίλων Ἐπιμελητηρίου Εἰκαστικῶν Τεχνῶν, τῆς ὁλομέλειας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν UNESCO, τοῦ ἐπιστημονικοῦ συμβουλίου τοῦ κέντρου Ἰβὰν Ντοῦτσεφ τῆς Σόφιας, τῆς συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς εὐρωπαϊκοῦ προγράμματος DARIAH, τῆς ἐπιστημονικῆς καλλιτεχνικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῶν Μνημείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΑΘΕΪΑ Η ΣΙΩΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

πικῶν μέχρι σήμερα. Χωρὶς ἐμπάθεια καὶ κακία, ἀλλά μέ σεμνότητα καὶ παρρησία καταδικάζουν τήν παπική αἵρεση. Ἔχω γράψει γι' αὐτό παλαιότερα. Ἐδῶ θά σταθῶ μόνο στό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Μέ σθένος ὁ Παλαμᾶς ξεσκέπασε τόν φιλοπαπικό θεολόγο Βαρλαάμ τόν Καλαβρό, ἕνα εἶδος οὐνίτη ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Φαινόταν δεινός θεολόγος ὁ Βαρλαάμ. Εἶχε θαμπώσει καί εἶχε καταστήσει θαυμαστές του διακεκριμένους θεολόγους τῆς Ἀνατολῆς. Κατόρθωσε μάλιστα νά ἀναλάβει αὐτός τή διαχείριση τῶν συζητήσεων μέ τήν παπική Δύση κι ἐνῶ προωθοῦσε τά παπικά συμφέροντα, εἶχε κερδίσει τήν συμπάθεια ἀκόμη καί τοῦ αὐτοκράτορα καί αὐτοῦ τοῦ Πατριάρχη. Δέν ἦταν λίγοι οὔτε ἄσημοι ἐκεῖνοι, πού ἐπηρεασμένοι ἀπό τόν Βαρλαάμ στράφηκαν ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἀσυμβίβαστος καί ἀκαταγώνιστος ἐκεῖνος, καταδικάζει ἔντονα τήν «ἔκφυλον προσθήκην» τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ. Ἀποδοκιμάζει τίς παπικές κακοδοξίες καί καλεῖ ὅλους τούς πιστούς νά ἐπαγρυπνοῦν στά θέματα τῆς πίστεως. Δέν δικαιολογεῖται ἀδιαφορία ἤ σιωπή ὅταν «πίστις τό κινδυνευόμενον». Ἡ σιγή, λέγει, σέ θέματα πίστεως εἶναι τρίτο εἶδος ἀθεΐας μετά ἀπό τήν ἄρνηση τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀπόρριψη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ποιά ἀπήχηση εἶχε στήν ζωή καί παράδοση τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀγώνας τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου φαίνεται ἀπό τό γεγονός ὅτι, ὅπως ἤδη ἀνέφερα, ἡ Ἐκκλησία θέσπισε νά τιμᾶται ἡ μνήμη του ὄχι μόνο κατά τήν ἡμέρα τῆς κοιμήσεώς του, 14 Νοεμβρίου, ἀλλά καί κατά τήν δεύτερη Κυριακή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Κι ἐνῶ τήν Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας, μέ τήν ἀναστήλωση τῶν ἁγίων εἰκόνων ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει τήν νίκη της ἐναντίον τῶν αἱρέσεων τῶν ὀκτώ πρώτων αἰώνων, τήν Κυριακή τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ γιορτάζει τήν κατατρόπωση τῆς αἱρέσεως τοῦ παπισμοῦ, πού πάσχισε νά στηλώσει τήν εἰκόνα τοῦ πάπα–πλανητάρχη. Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι τήν μεγάλη αὐτή ἡμέρα δέν τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία κάποιον ἀπό τούς ἀρχαίους μεγάλους πατέρες καί θεολόγους της, ὅπως Μέγα Ἀθανάσιο, Μέγα Βασίλειο, Ἅγιο Γρηγόριο Θεολόγο κ.ἄ., διότι στήν δική τους ἐποχή δέν εἶχε ἀποσκιρτήσει ἀκόμη ἡ Δύση, ἀνῆκε στήν μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἀργότερα οἱ παπικοί προσπαθώντας νά στηρίξουν τό θεμελιῶδες καί κυρίαρχο δόγμα τους περί πρωτείου τοῦ πάπα, πού πρόβαλε σάν ἀθεμελίωτος ἑτοιμόρροπος μιναρές, προσκόλλησαν σ' αὐτό σάν ἀντερείσματα ἕναν ὁλόκληρο «ἀστερισμό» αἱρετικῶν δογμάτων. Ἔτσι ἀποστασιοποιήθηκαν καί ἀποκόπηκαν ἀπό τήν Ὀρθοδοξία.

Τιμᾶται, λοιπόν, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς ὡς ἐκφραστής καί ἐνσαρκωτής τῆς Ὀρθοδοξίας, διότι κατατρόπωσε τόν παπισμό, πού ἐκείνη τήν ἐποχή εἶχε ἤδη διαμορφώσει τίς αἱρετικές του πλάνες. Μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἔμμεσα ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς καταδίκασε καί κατατρόπωσε καί τίς πολυάριθμες παραφυάδες τοῦ προτεσταντισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς ἀντίδραση πρός τόν παπισμό ἀναφάνηκε στό προσκήνιο τῆς ἱστορίας. Ἄν θέλουμε, λοιπόν, σήμερα νά ἀναγνωρίζουμε στόν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ καί γενικά στούς πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τήν θέση πού τούς ἀνήκει, ὀφείλουμε νά κρατοῦμε καί νά διακηρύττουμε τήν δική τους πίστη. Μόνο ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία κρατᾶ ἀκέραια καί ἀνόθευτη τήν διδασκαλία καί τόν τρόπο τῆς σωτηρίας. Τά ἄλλα χριστιανικά συστήματα καί οἱ ἄλλες λεγόμενες χριστιανικές ὁμολογίες ὅσο ποσοστό ἀλήθειας καί ἄν διατηροῦν, ἐφόσον δέν συνδέονται ὀργανικά μέ τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, εἶναι πλάνες. Ἀδικοῦμε τήν Ὀρθοδοξία καί προσβάλλουμε τήν ἀλήθεια, ὅταν ὀνομάζουμε «ἀδελφές Ἐκκλησίες» τίς ποικιλώνυμες χριστιανικές ὁμολογίες. Ἀλλά καί τούς ἴδιους τούς αἱρετικούς βλάπτουμε καί ἀδικοῦμε, ὅταν τούς δημιουργοῦμε τήν ἐντύπωση ὅτι βρίσκονται στήν ἀλήθεια, ἐνῶ εἶναι ἐκτός Ὀρθοδοξίας.

Ἐπίκαιρο καί διαχρονικό τό μήνυμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου ἠχεῖ ὡς ἐγερτήριο σάλπισμα ἐπισημαίνοντας τά τρία εἴδη ἀθεΐας, πού μᾶς ἀπειλοῦν καί σήμερα: Εἶναι ἀθεΐα νά ἀρνεῖσαι τόν Θεό. Ἀθεΐα νά μή πιστεύεις ὀρθόδοξα τόν Ἰησοῦ Χριστό, νά εἶσαι αἱρετικός. Ἀθεΐα νά εἶσαι ὀρθόδοξος καί νά μή ἀγωνίζεσαι γιά τά ὀρθόδοξα δόγματα.

Οἱ ὑπογράφοντες τὴν «Ὁμολογίαν Πίστεως»

Σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία ἐνημέρωση (25.2.2010) ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου, ξεπερνοῦν τοὺς 19.470 οἱ πιστοί, ποὺ ἔχουν ὑπογράψει τὴν «Ὁμολογία Πίστεως κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», ἐνῶ καθημερινὰ καταφθάνουν οἱ ὑπογραφὲς πλήθους ἀκόμη κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Ὑπενθυμίζουμε ὅτι, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ὑπογράψουν τὴν «Ὁμολογία Πίστεως», δύνανται νὰ ἀποστείλουν στὸν «Ὀρθόδοξο Τύπο» τὴν δήλωσή τους, ὅτι συμφωνοῦν, ἀναγράφοντας τὸ ὀνοματεπώνυμό τους, τὴν διεύθυνσή τους καὶ τὴν ἰδιότητά τους.

[Ἀποστολὴ fax στὸ 210.8136981, ἐπιστολῆς (Θησέως ἀρ.25 Τ.Κ. 146 71, Νέα Ἐρυθραία) ἢ email: orthotyp@otenet.gr]

α.κ

«ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»

Αὐτὴν τὴν φωτογραφίαν μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Ρωσίας κ. Μεντβέντεβ νὰ προσεύχεται εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἀκουμπῶν τὴν κεφαλήν του ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος μετέδωσε τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Πρακτορεῖον «Romfea» τὴν 3ην Μαρτίου. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ρωσίας καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ πολιτικοὶ τῆς Ρωσίας ὑπερασπίζονται τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τιμοῦν τοὺς Ἁγίους της. Εἰς τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα τὸ σύνολον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου στρέφεται ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ὑπάρχουν καὶ Ἱεράρχαι, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται διὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν τοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν, εἰς μίαν προσπάθειαν νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν κομματικὴν μετριοκρατίαν μὲ ἀντάλλαγμα νὰ ὑποστηριχθοῦν μελλοντικῶς διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον. Ὅσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν σεβασταὶ αἱ ἀξίαι καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, τὸ Κράτος καὶ οἱ πολῖται προώδευον. Ἡ παρακμή, τὴν ὁποίαν ζῶμεν ὅλοι, τὸ διακηρύσσει. Εἰς τὴν Ρωσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεκαλύφθησαν, μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ κομμουνισμοῦ, αἱ πνευματικαὶ ἀξίαι καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, βαδίζει πρὸς τὰ ἐμπρός. Σημεῖα τῶν καιρῶν.

ΘΑΡΡΑΛΕΑ Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ θερμὰ τὸν Ἅγιο Κονίτσης, ποὺ μᾶς ἐμψυχώνει μὲ τὶς ὀρθὲς θέσεις, ποὺ παίρνει γιὰ ὅλα τα θέματα. Παραθέτω χαρακτηριστικὴ παράγραφο ἀπὸ πρόσφατη δήλωση τοῦ Σεβασμιότατου κ. Ἀνδρέα:

«Πότε καταργώντας τὰ ὑπουργεῖα Μακεδονίας – Θράκης καὶ Αἰγαίου, πότε ἀφαιρώντας τὸν ὅρο "ἐθνικὸς" ἀπὸ τὰ ὑπουργεῖα Παιδείας καὶ Ἀμύνης, πότε καταργώντας τὴν παρουσία τῶν μηχανοκινήτων τμημάτων ἀπὸ τὶς παρελάσεις τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ πότε ἐπιχειρώντας τὴν νομιμοποίηση χιλιάδων λαθρομεταναστῶν πρὸς ἄγραν ψήφων, φρονῶ ὅτι ξεπουλᾶμε οὐσιαστικὰ τὴν Πατρίδα μας, στὴν ὁποία, ὅπως πᾶμε, θὰ καταντήσουμε νὰ εἴμαστε ξένοι...».

Εἶναι τόσο εὔγλωττη ἡ θέση τοῦ Σεβασμιότατου ὥστε τὰ σχόλια περιττεύουν. Αὐτὴ εἶναι ἡ τραγωδία τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Ἐνῶ διαθέτει θαυμάσιο δυναμικό, ἑκατοντάδες (ἐπαναλαμβάνω ἑκατοντάδες) ἄγαμους κληρικούς, ποὺ ἔχουν ὅλα τὰ πνευματικά, διοικητικὰ καὶ θεολογικὰ προσόντα γιὰ νὰ χειροτονηθοῦν ἐπίσκοποι, ἀντὶ αὐτῶν ἐπιλέγονται, πλεῖστες ὅσες φορές, οἱ κάθε λογῆς διαβλητοὶ κληρικοί.

Μὴ μοῦ πεῖτε, πατέρες καὶ ἀδελφοί, ὅτι δὲν πικραίνεστε, ἐπειδὴ δὲν θὰ σᾶς πιστέψω. Νὰ ὑπάρχουν ἑκατοντάδες κληρικοί, ποὺ τιμοῦν τὸ ράσο καὶ ἔχουν ὀρθόδοξο φρόνημα καὶ ἀντὶ αὐτῶν νὰ ἐπιλέγονται τόσο συχνὰ οἱ χείριστοι, εἶναι ὅ,τι πιὸ ἀπαράδεκτο μπορεῖ κάποιος νὰ διανοηθεῖ.

Γιὰ πολλὲς ἄλλες Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες καὶ Πατριαρχεῖα ὑπάρχει τὸ ἐλαφρυντικό τῆς τεράστιας λειψανδρίας, ποὺ ἀντιμετωπίζουν. Ὄχι φυσικὰ ὅτι ὑπάρχει δικαιολογία γιὰ τὴν προαγωγὴ ἀνάξιων ἐπισκόπων, ἀλλὰ ἀντιλαμβάνετε τὴ σκληρὴ πραγματικότητα ὅτι αὐτοὶ ὑπάρχουν, αὐτοὶ προάγονται.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὅμως, δὲν δικαιολογεῖται καθόλου νὰ ἐπιλέγει ὡς ἐπισκόπους πολλὲς φορὲς ὅ,τι χειρότερο ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἄγαμων κληρικῶν. Καὶ ὅμως!

Σκεφτεῖτε τί ἐπισκόπους, ὅπως τὸν Ἅγιο Κονίτσης, καὶ τόσους ἄγαμους κληρικοὺς διαμάντια ἔχει ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία!

Παναγιώτης Τελεβάντος

ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ἀντὶ τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας στὸ ἐπίκεντρο μπαίνει ἡ «ἀνεκτικότητα» πρὸς ὅλες τὶς θρησκεῖες, ὁ διαχριστιανικὸς καὶ διαθρησκειακὸς διάλογος, ἡ «ἀνοχὴ» καὶ ὅλα τὰ ἄλλα γνωρίσματα τοῦ πανθρησκειακοῦ συγκρητισμοῦ.

Εἶναι περισσότερο ἀπὸ φανερὴ ἡ ἀνάγκη ἄμεσης ἐνασχόλησης μὲ τὸ θέμα ὅλων τῶν Ἱεραρχῶν στὴν προσεχὴ συνεδρίαση τῆς Ἱεραρχίας, ὅποτε αὐτὴ συγκληθεῖ. Τοῦτο ἄλλωστε ζητάει ἀπὸ τὴ Σύνοδο καὶ ἡ Πανελλήνια Ἕνωση Θεολόγων μὲ Ἐπιστολὴ της (16/2/2010), στὴν ὁποία ἐπισημαίνει μεταξὺ ἄλλων:

«Μακαριώτατε, ἅγιοι Συνοδικοί, παρακαλοῦμε, ὡς προεδρεῖο τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Θεολόγων νὰ ἔχουμε τὸ δυνατὸν συντομώτερον, μίαν συνάντηση μαζί Σας γιὰ συνεργασία καὶ ἀλληλοενημέρωση σὲ θέματα Παιδείας, Θεολόγων καὶ Ἐκκλησίας γιὰ τὴν καλύτερη ἀντιμετώπιση τῆς πνευματικῆς κρίσης, ποὺ διερχόμεθα.

Παράκληση τὸ ὅλον θέμα σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀναγκαιότητα ἑνιαίου ποιμαντικοῦ σχεδιασμοῦ καὶ ἀξιοποίησης τῶν ἀδιορίστων θεολόγων, νὰ συζητηθεῖ σὲ προσεχῆ Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Τὸ ζήτημα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν δὲν πρέπει οὔτε νὰ ἀφεθεῖ στὴν προσωπικὴ πρωτοβουλία τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος οὔτε νὰ καλυφθεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχιεπισκοπικὴ σιωπή, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν γνωριμία καὶ συνεργασία καὶ τῶν δύο ἐπισκόπων μὲ τοὺς Συμβούλους τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου. Ἀναμένουμε τὴν ξεκάθαρη συνοδικὴ θέση γιὰ τὸ χαρακτήρα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, χωρὶς νὰ λησμονοῦμε τὴν σθεναρὴ ἀντίσταση κάποιων Ἱεραρχῶν στὶς προσπάθειες ὑποβάθμισης τοῦ μαθήματος ἐπὶ ὑπουργίας τοῦ κ. Στυλιανίδη.

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ» ΣΤΟ ΚΟΝΓΚΟ

Μὲ χαρὰ σᾶς κάνουμε γνωστὸ ὅτι ὁ Σύλλογός μας συνεχίζοντας τὸ Ἱεραποστολικό του ἔργο μὲ τὶς εὐχὲς καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιοτάτου **Μητροπολίτη Κονγκὸ καὶ Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. Ἰγνατίου,** στὴν περιοχὴ **Κασάγκουλα** ξεκίνησε καὶ ἤδη βρίσκεται στὴν ἀποπεράτωση τοῦ ἑξατάξιου δημοτικοῦ σχολείου, τὸ ὁποῖο θὰ φέρει τὴν ἐπωνυμία **Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος** πρὸς τιμὴν τοῦ πρώτου Ἕλληνα Ἱεραπόστολου στὰ Ἔθνη. Στὴ συνέχεια θὰ ἀνεγερθῆ Ἱ. Ναὸς πρὸς τιμὴν τοῦ **Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,** τοῦ ὁποίου τὴν ἐπωνυμία φέρει ὁ σύλλογός μας.

Νὰ εὔχεστε γιὰ τὴν εὐόδωση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου ἀπανταχοῦ τῆς γῆς.

ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΠΡΟΣ ΦΑΝΑΡΙ: ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ Ο ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Πρακτορείου «Romfea», κ. Αἰμίλιον Πολυγένην, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3 Μαρτίου, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«—Αἰμίλιος Πολυγένης: Σεβασμιώτατε, τί εἶναι αὐτὸ τὸ φαινόμενο; Σπουδὴ γιὰ διχοτόμηση τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, ἀμφίσημη Ἀπόφαση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὸ περίφημο πλέον ἔκκλητο τοῦ κ. Παντελεήμονα, ἄμεση σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας γιὰ ἐκλογὴ Μητροπολιτῶν, φημολογία γιὰ ἔνταση στὶς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, σαφὴς διάψευση ἀπὸ τὸν Ἀρχιγραμματέα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, κινήσεις ὑποψηφίων γιὰ τὶς νέες Μητροπόλεις, ἐπιστολὲς ποὺ ὁδηγοῦν στὴν ἀντικατάσταση τοῦ ὑποψήφιου ἐκλεκτοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀπὸ ἕναν Μητροπολίτη, ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὸ πουθενὰ καὶ ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν ἱστορία του, παρεμβατικὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πανικὸς στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ στὴ Σύνοδο, ἀναβολὴ τῆς συγκληθείσης Ἱεραρχίας, ἀμφισβητούμενη νομικὰ σύγκληση τοῦ Δευτεροβαθμίου δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀπόρριψη τῆς ἐφέσεως τοῦ κ. Παντελεήμονα γιὰ τυπικοὺς οὕτως ἢ ἄλλως γνωστοὺς λόγους. Μπορεῖτε νὰ κάνετε ἕνα σύντομο σχόλιο;

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Μιὰ ἀκόμη ἀπογοήτευση γιὰ τὴν πνευματικὴ κατάσταση στὴν ἑλληνόφωνη Ὀρθοδοξία. Αὐτὴ τὴ φορὰ στὴ χειρότερη περίοδο, χωρὶς κανέναν κατανοητὸ λόγο, μὲ ξεχείλισμα ἀνακυκλούμενου ἐμπαθοῦς παροργισμοῦ. Γκρεμίστηκε καὶ τὸ τελευταῖο στήριγμα ἐκκλησιαστικῆς ἀξιοπρέπειας καὶ σοβαρότητας.

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Μπορεῖτε νὰ γίνετε λίγο πιὸ συγκεκριμένος;

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Νομίζω τὰ εἶπα ὅλα.

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Εἴχατε διακρίνει τὸν τελευταῖο καιρὸ μιὰ ὑποβόσκουσα ἔνταση στὶς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο;

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Ἴσα – ἴσα. Οἱ σχέσεις τοῦτο τὸν καιρὸ ἦταν ἄριστες. Καὶ γιατί νὰ μὴν εἶναι; Δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος καχυποψίας. Ἡ ἀγάπη καὶ ὁ βαθὺς σεβασμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο καθημερινὰ πλέον διαπιστώνονταν στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο ἀπὸ κάθε πλευρά: ἱεραρχία, κλῆρο, λαό. Γιὰ ποιὸν λόγο ὕστερα ἀπὸ 160 χρόνια αὐτοκεφαλίας νὰ ὑπάρχει πρόβλημα;

Ὅσον ἀφορᾶ δὲ στὸ συγκεκριμένο θέμα τοῦ λεγόμενου ἐκκλήτου, ποῦ διέκρινε ἡ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀρνητικὰ αἰσθήματα ἀπέναντί της; Τί ὄφελος θὰ εἶχε ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία, μάλιστα μὲ τὸν σημερινὸ Ἀρχιεπίσκοπο, στὴν παροῦσα στροφὴ τῆς ἱστορίας νὰ ἀμφισβητήσει τυχὸν προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; Τί θὰ μποροῦσε νὰ ἤθελε; Νὰ τοῦ ἀποστερήσει ἕνα προνόμιο, ποὺ ἐδῶ καὶ 150 χρόνια μόνο μία φορὰ ἐκλήθη νὰ ἀσκήσει καὶ μάλιστα γιὰ μιὰ ὑπόθεση, ποὺ ὄζει ἀπὸ κάθε πλευρὰ καὶ οὔτε πρόκειται νὰ ξαναπαρουσιαστεῖ στὸ ὁρατὸ μέλλον; Σιγὰ τὸ προνόμιο!

Προνόμια εἶναι ἡ ἱστορικότητα, ἡ οἰκουμενικότητα, ἡ ἁγιότητα, ἡ σταυρικὴ πορεία γιὰ τὴν ὁποία τόσο συχνὰ μιλάει τελευταῖα ὁ Πατριάρχης. Ὄχι τὸ… ἔκκλητο. Μεγάλη ἀναστάτωση γιὰ τὸ τίποτα! Ἀπόδειξη ἡ χθεσινὴ ἀπόφαση. Ἀπόρριψη τῆς ἔφεσης γιὰ τυπικοὺς καὶ μόνον λόγους. Τί πρόσθεσε αὐτὸ στὴν οὐσία τῆς ὑπόθεσης;

Ἁπλὰ θὰ μείνει ἡ πικρία γιὰ τὴ στάση τοῦ Πατριαρχείου. Ἀσήμαντες διοικητικὲς διεκδικήσεις, ἀδικαιολόγητη καχυποψία, ἀνυπολόγιστες ποιμαντικὲς συνέπειες, τεράστιος σκανδαλισμός. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι ἔχουν ἤδη μετανιώσει.

Τελικὰ διερωτᾶται κανείς· ποιὸς ὁ λόγος ποὺ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχουν προκύψει θέματα μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ποὺ δὲν εἶχαν ἐμφανιστεῖ γιὰ δεκαετίες;

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Ἔχω τὴν ἐντύπωση ὅτι ὁ ἀπόηχος αὐτῆς τῆς ἄκριτης παρέμβασης τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἡ ὅλη ἀναστάτωση, ποὺ δημιουργήθηκε καὶ τὸν ἴδιο ἐξέθεσε καὶ στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προκάλεσε σύγχυση καὶ διχασμὸ καὶ τὸν κόσμο βαθιὰ πίκρανε. Ἂν δὲν εἶμαι ἀδιάκριτος, μπορεῖτε νὰ μᾶς μιλήσετε λίγο ἐξομολογητικὰ γιὰ τὸ πῶς ἐσεῖς νοιώσατε μέσα σας;

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Οὕτως ἢ ἄλλως μιλῶ μὲ εἰλικρίνεια. Ὅλους ἐμᾶς, ποὺ τόσο ἀγαπᾶμε τὸ Φανάρι, ἡ ὅλη ὑπόθεση μᾶς σκανδάλισε, τραυμάτισε ἕνα πολὺ ἱερὸ κομμάτι τῆς ψυχῆς μας· τὴν ἐμπιστοσύνη στὴν πνευματικὴ διάκριση τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου.

Ἐμεῖς τὸ νοιώθουμε ὡς ἱστορικὴ ἀναφορά μας καὶ τὴν Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς Μητέρα Ἐκκλησία. Μάνα ὅμως δὲν εἶναι μόνον αὐτή, ποὺ γεννάει. Μάνα εἶναι αὐτή, ποὺ ἀγαπάει, ποὺ συγχωράει, ποὺ κατανοεῖ καὶ ὑπερβαίνει τὸν ἑαυτό της. Ἡ μητρότητα δὲν διεκδικεῖται, ἀλλὰ ἐμπνέεται.

Ἡ σχέση κλονίσθηκε. Ὁ λαὸς νοιώθει διεκδικητικὰ διοικούμενος καὶ ὄχι πατρικὰ ποιμαινόμενος. Πῶς νὰ θεραπευτεῖ αὐτό;

Βάλτε στὸν ἕνα δίσκο τῆς ζυγαριᾶς τὸ προνόμιο τοῦ ἐκκλήτου λαμβάνοντας ὑπόψη ὅσα προαναφέραμε. Βάλτε στὸν ἄλλο τὴν ἀνάγκη τῆς διαποιμάνσεως ἑνὸς καὶ πλέον ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων, ποὺ παραμένουν κατασκανδαλισμένοι καὶ ἀποίμαντοι γιὰ περισσότερο ἀπὸ πέντε χρόνια.

Βάλτε ἐπίσης τὸν σεβασμὸ στὴν Αὐτοκεφαλία μιᾶς ζῶσας Ἐκκλησίας, πνευματικῶς, θεολογικῶς καὶ κανονικῶς νοουμένης. Προσθέστε καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀμοιβαίας συμπόρευσης τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ στὴ συνέχεια κρίνετε τὶς ἐνέργειες καὶ ἀποφάσεις τῶν ἐπίσημων συνοδικῶν ὀργάνων.

Ἡ ἐκκλησιολογία τῶν προνομίων ἐξαφάνισε τὴν ἐκκλησιολογία τῆς σωτηριώδους ἀλήθειας.

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Θεωρεῖτε ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ μποροῦσαν νὰ ἀντιδράσουν κάπως διαφορετικά; Θὰ θέλατε νὰ κάνετε μία κρίση ἐπ' αὐτοῦ;

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Δὲν ἔχω λόγο νὰ κάνω δημόσια κριτικὴ σὲ κάποια ἰδιαίτερα δύσκολη ἀπόφαση, μάλιστα ἐξ ὑστέρων. Ἀπὸ τὴν ἄλλη, μπορῶ νὰ πῶ τὶς σκέψεις μου. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι περίμενα κάτι πιὸ καθαρὸ καὶ τολμηρὸ ὡς ἀπόφαση. Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ταπεινωνόμαστε. Ὄχι ὅμως οἱ Ἐκκλησίες. Δὲν εἶναι φυσικὰ πρόσωπα.

Διότι τότε θυσιάζουν τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀξιοπιστία τους. Μὲ σεβασμό, εὐγένεια, παρρησία καὶ ἀξιοπρέπεια νομίζω θὰ ἔπρεπε νὰ προχωρήσουμε στὴν ὑλοποίηση τῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἀποφάσεών μας. Ἔτσι μοῦ βγαίνει.

Παρὰ ταῦτα, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μέσα μου θεωρῶ πνευματικὰ ζημιωμένη τὴν πλευρά, ποὺ τόσο ἄκομψα ἐπέβαλε τὴν ἄποψή της καὶ ταπείνωσε μιὰ ὁλόκληρη Ἐκκλησία καὶ κερδισμένη τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ποὺ μὲ τὴν ἀπόφασή της ἀπέδειξε ὅτι στὴν Ἐκκλησία κερδίζει αὐτός, ποὺ ξέρει νὰ ὑποχωρεῖ ἀκόμη καὶ ὅταν ἔχει δίκιο.

Ποιὸς ὁ λόγος ὅμως νὰ νοιώθουμε ὡς Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σταυρωμένοι ἀπὸ τὸ Φανάρι;

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Κάποιοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ὅλη ἐμπλοκὴ ὑποκρύπτει μιὰ διάθεση ἀποκαταστάσεως τοῦ κ. Παντελεήμονα στὴν ἀρχιερωσύνη. Δὲν πρέπει λένε νὰ εἶναι καθηρημένος στὴν τάξη τοῦ ἁπλοῦ μοναχοῦ.

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Δὲν ξέρω ἂν αὐτό, ποὺ λέτε εἶναι ἀλήθεια ἢ ἂν μπορεῖ νὰ γίνει. Ἡ καθαίρεσή του εἶναι φυσικὸ ἐπακόλουθο τῆς ἀμετάκλητης καταδίκης του. Ἐπιτρέψτε μου ὅμως νὰ ρωτήσω κι ἐγὼ κάτι: γιατί εἶναι τόσο κακὸ ἡ καθαίρεση; εἶναι τιμωρία νὰ εἶναι κανεὶς μοναχός;

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Δὲν κατάλαβα! Δηλαδὴ δὲν εἶναι ποινὴ ἡ καθαίρεση;

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Ἀσφαλῶς εἶναι καὶ μεγάλη ποινή, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμά της δὲν εἶναι κακό. Εἶναι λυτρωτικό. Δὲν θέλω νὰ φανῶ ἀσυμπαθής, ἀλλὰ ἔτσι εἶναι. Νὰ γίνω πιὸ σαφής. Καθαίρεση σημαίνει ἔκπτωση ἀπὸ τὴν ἱερατικὴ διακονία καὶ ἰσόβια ἀργία. Ἂν δὲ ὁ κληρικὸς εἶναι μοναχός, καλεῖται νὰ ζήσει ταπεινὰ τὴ μοναχικὴ ζωή, τὴν ὁποία ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία ὀνομάζει «ἰσάγγελη πολιτεία». Ἐπιχειρώντας σύγκριση βασιλέως καὶ μοναχοῦ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, ἀβίαστα προκρίνει ὡς πρὸς τὴν τιμὴ τῆς ζωῆς τὸν μοναχό.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ὁσίους τῆς Ἐκκλησίας μας ἦταν ἁπλοὶ μοναχοί, ὄχι ἱερεῖς. Καὶ ὅμως τιμῶνται ὡς Ἅγιοι. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, οἱ σύγχρονοι Ἅγιοι Σιλουανός, π. Παΐσιος, Γέρων Ἰωσὴφ ὁ Ἡσυχαστής, δὲν ἦταν ἱερεῖς. Τὸ ἴδιο ἡ Παναγία, ὁ Τίμιος Πρόδρομος καὶ ὅλες οἱ Ἅγιες γυναῖκες. Δὲν ἄσκησαν τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης, ἀπήλαυσαν ὅμως τὴν τιμὴ καὶ χάρη τῆς ἁγιότητος.

Ἡ ἱερωσύνη δὲν εἶναι δικαίωμα, εἶναι χάρισμα· ὄχι γιὰ τοὺς ἀξίους, ὅλοι ἀνεξαιρέτως εἴμαστε ἀνάξιοι. Ἡ Ἐκκλησία ὅπου κρίνει τὴν δίνει καὶ ὅποτε θεωρεῖ ἀναγκαῖο τὴν ἀφαιρεῖ. Καὶ τὸ κάνει αὐτὸ εὔκολα. Αὐτὴν προστατεύει πνευματικὰ ἔστω καὶ ἂν πληγώνει ἀνθρώπους συναισθηματικά.

Συνεπῶς, στὴν ἐλεύθερη ἀπὸ κοσμικὲς ἐπιρροὲς ἐκκλησιαστικὴ λογική, φοβερὲς δὲν εἶναι οἱ συνέπειες τῆς καθαιρέσεως, ἀλλὰ τὰ αἴτια εἶναι ἡ ἁμαρτία καὶ ἀκόμη περισσότερο ἡ βεβήλωση τῆς ἱερωσύνης ἀπὸ τὴν ἀναξιότητα καὶ ἀκαταλληλότητά μας.

Προσωπικὰ θεωρῶ ὅτι ἂν κάποιοι ἐργάζονται γιὰ τὴν βεβιασμένη ἀποκατάσταση τοῦ πρ. Μητροπολίτου Παντελεήμονος, δὲν τὸν βοηθοῦν. Ὅσοι τὸν ἀγαποῦν καὶ τὸν συμπαθοῦν γιὰ τὴν κατάστασή του, θὰ βοηθοῦσαν πολὺ ἂν τοῦ ὑπεδείκνυαν τὴ σταυρικὴ ὁδὸ τῆς μοναχικῆς πορείας του, τουλάχιστον πρὸς τὸ παρόν. Αὐτὸ εἶναι καὶ λογικὸ καὶ κυρίως εὐαγγελικό.

Ἐκεῖ ποὺ θὰ συμφωνήσω ἀπόλυτα εἶναι ὅτι τὸ φοβερότερο ὡς ποινή, ποὺ κανονικὰ δὲν ἐπιβάλλεται σὲ κληρικούς, εἶναι ὁ ἀφορισμός, ἡ ἀκοινωνησία, τὸ νὰ σὲ βγάλει ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὰ ὅριά της, νὰ σὲ ἀποβάλει ἀπὸ τὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας της, νὰ σοῦ στερήσει τὰ μυστήριά της.

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Ὑπὸ τὴν ἔννοια αὐτήν, ἡ ποινὴ τοῦ Σεβ. Νικοδήμου εἶναι πιὸ αὐστηρή.

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Ἀναντίρρητα. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Εἶναι καὶ ἄδικη. Τοῦ ἐπεβλήθη, ἐνῶ δὲν προβλέπεται, καὶ ἐνῶ εἶχε δικαιωθεῖ περίπου τριάντα φορὲς στὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας. Ἐπιπλέον, εἶναι τριάντα πέντε χρόνια ἔκπτωτος καὶ κοντὰ στὰ εἴκοσι ἀκοινώνητος. Καὶ ἰσόβια νὰ τοῦ εἶχαν βάλει θὰ εἶχε ἐκτίσει τὴν ποινή του. Ὁ Παντελεήμων καταδικάστηκε σὲ ἑξαετῆ φυλάκιση καὶ πρὶν περάσουν δύο χρόνια βγῆκε ἀπὸ τὴ φυλακή. Γιὰ τὸν Νικόδημο, γιατί δὲν ὑπάρχει λίγο ἔλεος καὶ λίγη χάρη; Τὸ κοσμικὸ δίκαιο φαίνεται πιὸ ἐλεῆμον.

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Μά, ὁ Νικόδημος, Σεβασμιώτατε, μὲ τὰ γραφόμενά του ἔχει ἀναστατώσει ὅλον τὸν κόσμο καὶ δικαιολογημένα ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε.

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Ρωτῆστε τὸν ἑαυτό σας, κ. Πολυγένη, ἂν ἐσεῖς ἤσασταν ἀκοινώνητος ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, χωρὶς καμία δίκη καὶ ἀπολογία, γιὰ τόσα χρόνια, τί θὰ κάνατε; Ἂν οἱ Ἀρχιεπίσκοποι σᾶς ὑπόσχονταν τὴν ἀποκατάστασή σας καὶ τελικὰ δὲν γινόταν τίποτε, πῶς θὰ ἀντιδρούσατε;

Ἂν βλέπατε αὐτὴν τὴν κατάσταση, ποὺ περιγράψαμε προηγουμένως ἢ ἀκόμη περισσότερο νὰ ἀνακατεύεται μιὰ ὁλόκληρη Ἐκκλησία, προκειμένου νὰ δοθοῦν εὐκαιρίες ἀποκαταστάσεως σὲ ἕναν Μητροπολίτη, ποὺ ἐκτὸς τοῦ τεράστιου σκανδαλισμοῦ, ποὺ προκάλεσε μὲ τὴν ὅλη πολιτεία του στὴν Ἐκκλησία μας καὶ τοῦ παγκόσμιου διασυρμοῦ της, ἐκτὸς τοῦ ὅτι μὲ τὴν ἐπιμονή του παρατείνει ὅλως ἀδικαιολόγητα τὴν ἐκκρεμότητα διαποιμάνσεως μιᾶς τόσο ἐμπερίστατης ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατάφερε νὰ διχάσει τὴν Ἱεραρχία μας, τελικὰ ὁδηγεῖ καὶ σὲ ἐπικίνδυνο σημεῖο ἐντάσεως τὶς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, δὲν θὰ ἀγανακτούσατε;

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Δηλαδὴ τί θὰ ἔπρεπε νὰ γίνει, Σεβασμιώτατε;

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Νὰ σᾶς ἀντιστρέψω τὸ ἐρώτημα: ἐσεῖς δὲν διερωτᾶσθε πῶς ὁ πρ. Μητροπολίτης Παντελεήμων ἀντέχει τὸ βάρος αὐτῆς τῆς εὐθύνης; Πῶς εἶναι δυνατόν, βλέποντας αὐτὴν τὴν κατάσταση, νὰ μὴ ἀποσύρει κάθε περαιτέρω διεκδίκηση. π.χ. τὸ ἔκκλητον; Στὸ κάτω–κάτω ἂς ἀδικηθεῖ. Ἡ εἰρήνευση τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀξίζει παραπάνω ἀπὸ τὰ δικαιώματά μας; Ὁ Θεός, ποὺ κηρύττουμε δὲν εἶναι ἀδίκως καταδικασμένος καὶ σταυρωμένος; Στὸ Εὐαγγέλιο δὲν μακαρίζονται οἱ δεδιωγμένοι, μάλιστα ἕνεκεν δικαιοσύνης; Μήπως ἡ ἀδυναμία του νὰ ὑποχωρήσει ἐπιβεβαιώνει τὸ μέγεθος τῆς πνευματικῆς καὶ ὄχι μόνον ἐνοχῆς του;

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Ἡ ἐρώτησή μου ἦταν τί θὰ πρέπει νὰ γίνει σχετικὰ μὲ τὸν Νικόδημο. Θεωρεῖτε ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψει;

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Δὲν νομίζω ὅτι ὁ ἴδιος θὰ ἤθελε νὰ ἐπιστρέψει ὡς Μητροπολίτης. Ἀπὸ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος νὰ γίνει Ἰλίου ἢ Κηφισίας, μοῦ φαίνεται ἀπίθανο. Νὰ πάρει στὰ γεράματά του ἕνα κομματάκι ἀπὸ ὁλόκληρη τὴν Ἀττικὴ ποὺ εἶχε; Τί νὰ τὸ κάνει; Γιὰ ποιὸν λόγο; Τὸ ἐρώτημα δὲν εἶναι τί πρέπει νὰ κάνει ὁ Σεβ. Νικόδημος, ἀλλὰ τί πρέπει νὰ κάνουμε ἐμεῖς. Κι ἐγὼ πιστεύω ὅτι θὰ ἔπρεπε ἄμεσα νὰ ἀρθεῖ τὸ ἐπιτίμιό του. Χωρὶς καμία χρονοτριβή. Νὰ ἔλθει νὰ λειτουργήσει, ὅπου λαχταρᾶ ἡ ψυχή του. Νὰ συνεορτάσουμε, νὰ συμπανηγυρίσουμε. Ἐπιτέλους, νὰ χαροῦμε τὴν ἑνότητά μας.

Πρὸ καιροῦ ἔλαβα μία ἐνυπόγραφη ἐπιστολή, ὅπου ὁ συντάκτης της ἔλεγε ὅτι γιὰ νὰ φύγει τὸ κακό, ποὺ γιὰ χρόνια ταλαιπωρεῖ τὴν Ἀττική, τώρα πλέον χρειάζεται ἢ ξόρκια ἢ θυσίες. Συμφωνῶ μὲ τὸ δεύτερο. Κάποιος πρέπει κάτι νὰ θυσιάσει. Ἢ ὁ Σεβ. Νικόδημος τὶς διεκδικήσεις του, ἢ ἐμεῖς τοὺς ἐγωισμοὺς καὶ τὶς φιλοδοξίες μας ἢ πιθανὸν ἕνας τρίτος τὴ θέση του.

Ἐγὼ δὲν ξέρω ἂν μπορῶ νὰ βοηθήσω, ἀλλὰ ἔχω ὅλη τὴ διάθεση, ἂν ὁ ἴδιος ἐπιθυμεῖ, νὰ παραιτηθῶ νὰ ἀναλάβει τὴ Μητρόπολη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, ποὺ εἶναι τόσο ὡραία, ἔχει τόσο καλὸ κόσμο καὶ τέτοια προοπτική. Καὶ ἱκανότερος εἶναι καὶ ἀδικημένος καὶ τὸ μεγαλύτερο πλέον κομμάτι τῆς παλιᾶς Μητρόπολής του εἶναι αὐτό. Τοῦ ἀξίζει.

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Κάτι εἴχατε πεῖ καὶ στὸν ἐνθρονιστήριο λόγο σας, ἂν θυμᾶμαι καλά. Δὲν πιστεύω ὅμως νὰ τὸ λέτε σοβαρά. Εἶναι δυνατόν, Σεβασμιώτατε, νὰ δεχόσασταν αὐτὸ τὸ πράγμα;

—Μητροπολίτης Νικόλαος: Ἐγώ; Μὲ ἀπέραντη χαρά. Ἀλλιῶς δὲν θὰ τὸ ἔλεγα. Βέβαια, ὑποθέτω ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος δὲν θὰ ἐπιθυμοῦσε κάτι τέτοιο. Οὔτε τὸ ἦθος οὔτε καὶ ἡ σύνεσή του συνηγοροῦν γι' αὐτό. Ἂν ὅμως αὐτὸ ἀποτελεῖ λύση γιὰ τὸ πρόβλημα, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ μὴ τὸ κάνουμε. Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη εὐλογία ἀπὸ τὸ νὰ συμβάλει κανεὶς στὴν εἰρήνευση τῆς Ἐκκλησίας. Θυσιάζεις μικρὰ προνόμια καὶ παίρνεις μεγάλη χάρη. Μακάρι νὰ γίνει! Θὰ ἤμουν ὁ εὐτυχέστερος ἄνθρωπος τοῦ… σύμπαντος. Δόξα τῷ Θεῷ, ἔχω κι ἄλλα πράγματα νὰ κάνω στὴ ζωή μου. Ἂν πάλι ἡ κατάσταση μπορεῖ νὰ εἰρηνεύσει καὶ ἀλλιῶς, τότε χαρά μου νὰ συνεχίσω τὴ διακονία μου.

—Αἰμίλιος Πολυγένης: Σεβασμιώτατε, σᾶς εὐχαριστῶ. Τὴν εὐχή σας. Μακάρι νὰ εἰρηνεύσει ἡ Ἐκκλησία μας!

Ἡ νέα σύνθεσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου

Ἀπὸ 1ης Μαρτίου καὶ διά ἕν ἑξάμηνον ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θά συνέρχεται ὑπό τήν νέαν σύνθεσίν της. Οἱ Μητροπολῖται, οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν διά τό προσεχές ἑξάμηνον, εἶναι οἱ ἑξῆς:

Γέρων Δέρκων κ. Κωνσταντῖνος, Πέργης κ. Εὐάγγελος, Λύστρων κ. Καλλίνικος, Τυρολόης καί Σερεντίου κ. Παντελεήμων, Μυριοφύτου καί Περιστάσεως κ. Εἰρηναῖος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Μοσχονησίων κ. Ἀπόστολος, Ντητρόϊτ κ. Νικόλαος, Μπουένος Ἄϊρες κ. Ταράσιος, Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέας, Ἰσπανίας καί Πορτογαλίας κ. Πολύκαρπος καί Κώου καί Νισύρου κ. Ναθαναήλ.